

—Kung gayo'y humanda ka, Bella. Susundin kita bukas...

GAYON na lamang ang tuwa ni Fernando nang mapasang-ayon niya ang kanyang asawa na magbakasyon sa munti nilang asyenda sa Tuktukin. Ilang gabi ring inungut-ungutan si Bella upang magtungo sa nayong iyon, sa paghahangad niyang masarili ang dalawang linggong paghahanda sa susulating kuwentong ilalahok niya sa binuksang timpalak ng LA TONDENA.

Ang hangad ni Fernando'y mapawalay muna sa kanya si Bella ng mga ilang araw upang makapagsulat nang malaya nang hindi maabala. Si Bella'y lubhang malambingan kay Fernando. Parang sanggol iyon na laging nagmumukmok sa kandungan ni Fernando. kaya, kung nagkakaroon ito ng mga pagkakataong dalawin ng magagandang pangitain, ay naglalaho iyon sa isip ng ating manunulat, dahil sa malambingin at masintahin niyang asawa.

Kaya, maagang-maaga pa nang araw na iyo'y gising na si Fernando. Ipinahanda ang kanyang awto at ipinasiya na rin ang magpatakbo niyon sa paghahatid sa asawa sa kanilang munting asyenda sa Tuktukin.

—Baka ibig mo lamang malayo sa akin nang masunod ang iyong

hilig sa pagdada'u-dalo sa mga night club, ha Fernando. —wika ni Bella at saka inihilig ang ulo sa matipunong balik ng asawa na siyang nasa likod ng manibela, —alam mong tunay kong iluluha, kung magkakagayon.

—Ang taong ito kulang ka pa pala ng pagtitiwala, ano? — tugon at saka nilingon ang asawa.

—Sa isang manunu'at at bantog na kuwentistang kagaya mo, ay hindi dapat magtiwala ang isang babae, Fernando.

—Na naman...

—Mangyari pa... sapagka't matamis kang magsalita at nakuha mong mapaniwala ang sinomang nakakausap mo.

—Nakalimutan mo na bang asawa mo na ako ngayon?

—Iyan nga ang sanhi kung ba-

ni Bella nang si Fernando ay nakasakay na sa awto at pinasisimulan nang palakaran iyon.

—Oo, at susundin kita!

Nang gabing iyon, si Fernando ay nagtungo sa isang bar. Umiinom muna ng dalawang basong serbesa at saka umuwi. Kinagawian na ni Fernando ang gayon kung siya'y susulat ng kuwento. Ibig niyang sa pamamagitan ng ispiritu ng inuming alak ay pasamahin niyang pailanglang sa papawirin ang kanyang mapangaraping diwa nang sa gayo'y makatagpo siya ng inspirasyon sa piling ng mga bituing nagkislap-kislap sa kalangitan.

At sa harap ng kanyang maki-tilya ay naglamay niya. Hindi siya agad nakapagsimula, sapagka't wala pa siyang mahagilap na paksa o balangkas sa susulating kuwentong isasali sa timpalak ng LA TONDENA. Kalahating oras na'y hindi pa rin siya makahagilap ng anomang balangkas sa susulating kuwento. Katakut-takot nang sigarilyo ang kanyang nahitit, ay wala pa siyang maisip na susulatin. Nang marinig ang sunud-sunod na kililing ng telepono ay napakunot ang noo. Parang itinatanong sa kanyang sarili kung

Asawa ng Kuwenti

kit... nangangamba... na ikaw'y maagaw pa sa akin ng iba!

Kalahating oras pa ang nagdaan, at mayamaya pa'y pinapasok na ng kanilang sasakyan ang maalamat na nayon ng Tuktukin.

—Hindi ka mainip dito Bella —wika ni Fernando nang nagpa-palam na sa asawa, —mababait ang aking mga kamag-anakang makakasama mo rito, at magigiliw ang lahat. Tiyak na mawiwili ka rito, Bella.

—Dalawang linggo lamang ako rito, Fernando. —Habol pa

sino ang abalang iyong tumatawag sa kanya. Marahan siyang nagtindig at mabagal ang mga paang tinungo ang telepono na nakapatong sa munting lamesa sa isang pasudlong ng kabahayan.

Muntik nang mapasigaw si Fernando nang marinig niya ang tinig sa kabilang dulo ng kawad at nang malamang si Bella ang kausap.

—Ha! Si Bella nga ba ikaw? —Parang bugnot na tanong at nang malamang ang asawa nga ang kausap ay nagbago ng tinig sa pagsasalita. —Ikaw nga ha?

Bella, saan ka naroroon at...

—Huwag kang mabigla Fernando, —tugon ni Bella sa kabilang dulo, walang nangyayari sa akin. Ako'y nagtungo sa munisipyo upang tawagan ka sa teleponong pangmalayuan.

—Nguni't bakit Bella? Ano ang nangyayari sa iyo diyan?

—Wala, Fernando... ibig ko lamang ipaalaala sa iyong bukas ay kompleanyos mo. Ibig kong magkasalo tayo sa isang *night club* at saka mo na ako muling ibalik dito sa Tuktukin.

—Nguni't...

—Fernando, nalimutan mo na bang taun-taon ay nagsasalo tayo tuwing darating ang kaarawan ng iyong pagsilang?

—Kung gayo'y humanda ka. Susunduin kita bukas.

—Maghihintay ako, Fernando... diyan ka na!

Nang sumunod na araw ay pinarunan ni Fernando ang matalik niyang kaibigan.

—Ramon, —ang wika ni Fernando nang kaharap na ang kaibigan, naparito ako upang makiusap.

—Kung nalalaman mong kaya ko rin lamang, ay hindi ka mapapahiya, Fernando, —tugon ni Ramon.

—Ramon nais kong huwag akong maabala sa aking pagsusulat, kaya, ikaw na ang sumundo sa aking asawa sa Tuktukin. Dalhin mo siya kahi't saan upang malibang. Nagtitiwala ako sa iyo,

Ramon, kaya ikaw ang inuutangan ko ng loob. Alam mo na kung gaano ko kamahal si Bella,

nguni't hindi ko ibig na maabala ako sa pagsusulat ng kuwentong ilalahok ko sa timpalak.

—Nguni't pumayag kaya siya, Fernando?

—Kilala ko ang kakayahan mo sa mga babae, Ramon, at ako'y nagtitiwala rin sa iyong katapatan. Hala, lumakad ka na ngayon din. Hindi ko ibig na mainip si Bella sa kahihintay sa akin.

Sa Usapin Ng Pagsintang Nakataya'y Karangalan, Ay Marapat Mong Piliin Ang Pagkakatiwalaan.

Gamitin mo ang aking kotse at eto ang dalawang daang piso... ibigay mo kay Bella ang kalangitan sa araw na ito. Hindi siya tutul, sapagka't ikaw ang makakasama niya.

Ibig pa sanang tumanggi ni Ramon sa pakiusap sa kanya ni Fernando. Hindi niya madalumat sa kanyang pag-iisip na baka ang gayo'y pagsubok lamang sa kanya, sapagka't nalalaman ni Fernando na bago niya naging asawa si Bella ay siya muna ang unang naging kasintahan ni Bella. Kaya lamang hindi siya ang naging asawa, ay natuklasan ni Bella na siya'y isang bohemyo at pusakal na manunugal.

Ang boong maghaponing iyo'y nalimutan na ni Fernando sapagka't ang kanyang diwa'y pinailanglang niya sa papawirin sa paghanap ng inspirasyon. Nguni't nang siya'y magsis mula nang sumulat sa naisip na balangkas sa

susulating kuwento ay isang marahang tawag ang muling gumambala sa kanya. Nang buksan ang pinto ay isang kaibigan ang nakita.

—Aba, ikaw pala, Bert, tuloy ka!

—Fernando akala ko'y wala ka rito?

—Bakit mo inakala ang gayon, Bert?

—Sapagka't tila namataan kong pumasok sa bakuran ng EL NIDO ang iyong kotse kanina.

—Ano? Ano ang sabi mo? Ibig mo bang sabi'y nakita mong nagtungo sa EL NIDO ang kotse ko?

—Iyon nga, Fernando!

Parang kinurot si Fernando. Nalalaman niya kung anong uri ng tahanan ang sinasabing EL NIDO ni Bert. Madalas siyang magtungo roon noong siya'y binata pa at nalalaman niya kung anong mga babae ang maaring

matagpuan doon. Para siyang kinilabuan, sapagka't nalalaman niyang si Bert ang pinagkatiwalaan niya ng kanyang kotse at si Bert din ang pinagkatiwalaan sa kanyang asawa. Nagunita niya tuloy ang ilang katagang nasambit niya kay Bert na: **IBIGAY MO SA KANYA ANG KALANGITAN SA ARAW NA ITO.**

Nakalimutan ni Fernando ang kanyang panauhin. Tinungo ang kanyang silid at kinuha sa isang kahon ng kanyang lamesa ang kanyang rebolber. Noon niya nagunita ang kanyang malaking pagkakamali na ipagkatiwala sa ibang lalaki ang kanyang asawa. Inaakala niyang may panahon pa upang ituwid ng landas ang asawa kung sakaling si Bella ay naliligaw sa tinatalaktak na landas, nguni't kung huli na, ay inihanda naman ang sarili na singilin nang mahal ang mga taong nagkasala sa kanya.

Aalis na lamang si Fernando upang tumungo sa EL NIDO nang marinig niyang tumunog ang telepono. Madaling tinungo ito upang tugunin ang tumatawag.

—Ano, ikaw ba si Bella? Saan (Sundan sa pahina 67)

—Maghihintay ako, Fernando... diyan ka na!

Asawa Ng Kuwentista
(Buhat sa pahina 17)

ka naroon...? —Malakas ang cinig sa pagtatanong.

—Aha, di naririto ako sa Tuk-tukin? Nakalimutan mo na ba ang ating usapan kagabi na ako'y susunduin mo upang tayo'y mag-salo sa araw na ito?

—Nguni't pinasundo kita kani-na pang umaga...

—Kanino?

—Hindi na bale, ngayon di'y tutungo na ako riyan!

Bago nagtuloy si Fernando sa Tuk-tukin ay sumagila muna siya sa EL NIDO, at nakita niya doon ang kanyang kotse. Sa hangad na ibig malaman ang kasama ni Bert sa tahananang iyon ay umakyat siya. Pagkatapos makausap ang katiwala ng tahananang iyon ay naghintay at mayamaya ay lumabas si Bert.

—Fernando, nagkasala ako sa iyo...

—Ano? Ano ang sabi mo?

—Hindi ako nagtungo sa Tuk-tukin, sapagka't nakita ko... —at saka binulungan ang kaibigan, —halika kung gusto mong makita. Alam mo napagkasunduan naming ikaw at si Bella ang aming gagawing ninong at ninang sa aming kasal. Fernando, ako'y handa nang magpakasal, sapagka't ngayon ko lamang nakilala ang mga una kong pagkakamali sa bu-

may.

Naging magaan ang mga paa ni Fernando nang nananaog na siya ng hagdan ng EL NIDO, sapagka't noon lamang niya napatunayang nagkamali siya sa una siyang akala tungkol kay Bella at kay Bert.

Sa kahilingan na rin ni Bert, ay sinakyan niya ang kanyang sariling kotse. Masiglang-masigla ang kanyang katawan at lumulukso ang kanyang puso sa malaking galak. At, habang itinatakho siya ng kanyang magarang kotse, ay lumilipad sa kaitaasan ang kanyang diwa, sapagka't nakatagpo na siya ng isang magandang balangkas sa susulatin niyang kuwentong isasalit sa timpalak ng LA TONDEÑA.

—Kay inam-inam na balangkas iyon, —ang nasabi ni Fernando sa sarili,—at ang kuwentong iyo'y pamamagatan ko ng ASAWA NG KUWENTISTA!

WAKAS

Sa Bawa't Buhay Pagsubuk
(Buhat sa pahina 13)

nitigan ng kanyang asawa.

At marami nga naman ang daig niya: dalawang balitang iyang pansit gisado; may anim na balót; may malaking supot na namumukol sa mapupulang mansanas. At mayroon pang babolgam-dalawang pakete.

—Ah, iyan ba, —ang pagwawang-bahala ni mang Cenon, —nakadilihiensiya ako sa aming foreman. Mabait iyon e; saka ko na raw siya bayaran.

Nguni't ang hindi niya masabi sa kanyang asawa ay ang pagkasangla niya sa isang kasamahan ng kanyang sining na ginto upang makabili ng gayong pasabibong. Hindi rin niya maipag-tapat na hindi niya halos hinatulo ang alaalang kalakip ng pangambang siya'y iniilagan ng kanyang mga anak; kaya upang mapawi sa mga walang-malay na kaisipan ng mga ito ang gayong pagkatakot sa kanya ay sinikap niyang uwian sila ng mga dating nauuwi niya noong sila'y hindi pa nagdadahop. Hindi rin niya mahingá sa kanyang asawa sapagka't tila siya nauunahan ng hiya, na kaya siya naging walang pakundangan noon pati sa kanilang bunso ay sapagka't ang matinding sakit ng loob at pag-hihirap na kinimkim ng nadadagang niyang dibdib ay hindi na niya nasawata sa pagpupumiglas nang mga sandaling yaon.

Pumasok si mang Cenon sa salas at bahagya niyang kinawayan si Peping.

Si Bb. Faustina Manlad ng Malis Galguinto, Bulakan, na nasidwang kamakailan sa kanyang maligayang kaarawan. Binabati siya ng kanyang mga kakilala at tagahanga.

—Peping, halika, o, mansanas para sa iyo. Saka babolgam pa. —Maamong-maamo ang kanyang mga mata at sa labi'y nabitin ang isang tila nag-aalangang ngitngit.

Matagal pa munang nakatindig ang musmos sa gilid ng mesita bago siya dahan-dahan at ula na hihiyang lumapit. Tila sinusuri ang mukha ng kanyang ama. Nguni't nang abutin niya ang namumukol na supot ay bukas na bukas na ang kanyang bibig sa isang malaking tawa.

—Itay, aking lahat? —At ang kanyang mata'y nagniningning sa kagalakan.

x x x

—TALAGANG ganoon ang sumasapi sa welga, Rosa, —ang tila paliwanag ni mang Cenon, —talagang ganoon, nagtitiis, naghihintay.

—At sa inyong pagtitiis ba'y tiyak na naibigay ang inyong kahilingan, pagkatapos ng higit sa isang buwang pagmamatigas? —Nguni't nakaangiti si aling Rosa.

Sa kanilang pagkakaupong magkatabi ng kanyang asawa ay marahan pang nakataban ang

Sagpuin ang UBO... SA PAMAMAGITAN NG CHLORIDIN Cough Syrup!

Ang Chloridin Cough Syrup ay nagdidulot ng ginawa sa ubong likha ng Sison, Bronchitis, Pulmonya at Tuberkulosis sa pulmon. Subok at pinagtibay ng Board of Pharmaceutical Examiners ang Chloridin Cough Syrup ay bago, ligtas at mabisa. Sa mga pangol at mga bata, hingin ang Babu Chloridin.

Rafger's DRUG COMPANY
1443 MARRA MANILA

Prepare NOW, for YOUR Future!
Learn RADIO AND TELEVISION at Home in Spare Time!

A great era of Radio-Television prosperity is on its way. Big opportunities will be available to properly trained men. NOW is the time to prepare for YOUR future in this fast growing industry.

I Show You How to Start Your Own Radio-Television Business, without Capital

I can train you, in your spare time, right in your own home, for a successful Radio-Television business of your own, or for a good pay job. Many of my students also earn money in their spare time, while learning.

The future can be YOURS, if you PREPARE for it NOW. Take the first step, send below coupon for my big FREE 56 page book.

C. H. MANSFIELD, President HOLLYWOOD RADIO & TELEVISION INSTITUTE

C. H. Mansfield, Pres., Dept. 31-66
Hollywood Radio & Television Institute
7078 Hollywood Boulevard, Hollywood 28, Calif., U.S.A.

Send me your FREE book, "Your Opportunities in Radio, Television & Electronics", which tells how you can prepare me for a bright future in Radio and Television.

Name _____
Address _____
City _____ Country _____

FREE BOOK

You Learn Through Actual Practice by building Scores of Radio Circuits, making hundreds of tests, with 10 big kits of Radio parts I send you with your training.